

Múlt nélkül nincs jövő Ohne Zukunft ist keine Vergangenheit

Vajon hányadik virágszőnyeg-csodát rakják le a Szent János templom körül Budaörs Istent féltő lakosai? Ez akár a kétszázhatvanodik is lehet, hiszen 1744 óta áll a templom középkori romokra épült első őse. A hagyományok szerint pedig ezt a hajdan három kilométer hosszú virágszőnyeget már a betelepülő ősök is így tervezték.

Varga János esperesplébános is megemlékezik az elődök szorgosságáról, de figyelmeztet arra is, hogy a lényegről ne feledkezzünk meg. Az Úr napját az oltáriszentség alapításának emlékére ünnepeljük. „Vegyétek és egyétek, ez az én testem, mely értetek adatik. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” – olvasuk Szent Pál apostolnak a korinthusiakhoz írt első levelében.

Az egyház nem nagycsütörtökön ünnepli az oltáriszentség szerzését, mert Krisztus szenvedése vet árnyat rá, de Julianna, lüttichi apáca látomása alapján 1264 óta Szentháromság vasárnapját követő csütörtökre, majd vasárnapjára került IV. Orbán pápa kérésére ez az ünnep. Az úrnapi virágszőnyegről emlékező Varga János esperes szerényen utal arra is, hogy őt 40 évvel ezelőtt, ezen a napon szentelték pap-pá. Tegyük hozzá, hogy az újmiséi mondó fiatal papot két kilométeres virágszőnyeggel ünnepelték akkor szülővárosa, Kapuvár polgárai, és ezt 1961-ben nehezen viselte el az állampárt.

A budaörsi virágszőnyeg híre a fővárosban is ismert. Budapesti tanítványaim köszönnek rám, akik ezért látogattak ide, a templomban így egy tőt sem lehetne leejteni. „Menschen, öffnet eure Augen / sehet, was zugegen ist”, „Emberek, nyissátok meg szemeteket, nézzétek, mi látható” – hangzik fel áldoztatás alatt németül Clementis László: „O süsser Jesu” énekeskönyvének egykor jól ismert dallama. Sokan, a helyi németiség és az óhazába haza látogatók, együtt énekeljük az ismert éneket. A körmenet alatt szakad az eső, a mise végén kibújnak a napsugarak. Szentmise után a tévések riportot készítenek Ritter Imrével, és arra kérik, hogy most már a helyi németiség jövőjéről beszéljen. Az elnök bölcsen azt válaszolja, hogy a múlt nélkül nem lehet jövőt építeni. Majd az óhazába hazalátogató budaörsiek jönnek a Riedl Ferenc Helytörténeti Gyűjteménybe. Feldhoffer András, a kisebbségi önkormányzat alelnöke barátaival jön. „Ezt a terítőt tavaly én adtam” – szólít meg a göppingeni Konkolyiné, Niedermeyer Mária. Most inflációs papírpénzekkel ajándékozta meg a gyűjteményt. 1946-ban emlékül vitte magával, 55 éven át őrizte. Azzal búcsúznak, hogy menjünk együtt a német szentmisére, ott németül is kiénekelhetik magukat.

Tizenhét óra. Mise után vagy száznegyvenen gyűltünk össze a városháza nagy termében, egy kis beszélgetésre, és a Német Kisebbségi Önkormányzat által megvendégelésre. Ritter Imre rövid köszöntőjében arról emlékezik, hogy múlt és jövő összetartozik. A múlt emlékeinek helyreállítása volt a Kálvária újjáépítése. Most az a feladat, hogy folytassuk a stációk szépítését, és újjá kell építeni a Kálvária-domb lábánál állt 1817-ben épült kápolnát. Van rá hiteles lehetőség, hiszen a Helytörténeti Gyűjtemény jó fényképanyagot gyűjtött össze. De születnek új hagyományok is, hiszen már ötödik alkalommal gyűlnek össze úrnapiján az itthon maradt és a hazalátogató németek. Jóízű beszélgetésekben újítják fel emlékeiket, és abban reménykednek, újjáépül Kreis Jakob egykori kápolnája. Talán már jövőre, a német mise után ott gyűlnek össze előbb, majd azután kerül sor a baráti találkozóra. Hisznek abban, hogy múlt nélkül nincs jövő!

Kovács József László

Den wievielten Blumenteppeich, (dieses Wunderwerk) planen und legen um die Heilige Johannes-Kirche die andächtigen Bewohner Budaörs– Wudersch ab? Es kann ja die zweihundert – sechzigste Gelegenheit sein, nämlich seit 1744 steht in erster Form auf den mittelalterlichen Ruinen neugebaute Kirche. Nach den Traditionen haben den Blumenteppeich die neu angesiedelten Vorfahren so – drei Kilometer lang – geplant.

Der Dechant – Pfarrherr János Varga gedenktin seiner Predigt von der Sorgfältigkeit der Urahnen, aber beweist auch daran, dass wir das Wichtigste auch nicht vergessen sollen. Am Frohnleichnamstag wird die Begründung des Heiligen Altarsakrament gefeiert. „Nimmt und esset, das ist mein Leib, der Euch gegeben wird! Macht dies auf mein Gedächtnis!“ – lesen wir im ersten Brief des Heiligen Apostels Pauls zu den Korinthern.

Die katholische Kirche feiert nicht am Gründonnerstag die Stiftung des Heiligen Altarsakraments, weil diesen Tag beschattet das Leiden Christi, aber auf Grund der Vision der Lütticher Nonne Julianne wurde die Fest seit 1264 nach dem Sonntag der Heiligen Dreifaltigkeit am Donnerstag, später am Sonntag auf Wunsch des Papstes Urban des IV. gelegt. Der Pfarrherr gedenkt bescheiden vom Blumenteppeich sprechend auch von Seiner Primizen – Messe, die vor vierzig Jahren an demselben Tag beschah, dann wurde er zum

Priester geweiht. Wir müssen noch erwähnen, dies wurde in seinem Geburtsort – in Kapuvár – mit einem 2 Kilometer langen Blumenteppeich von den Mitbürgern gefeiert, dies hat die Staatpartei damals schwer geduldet.

Die Berühmtheit des Blumenteppeichs von Wudersch in ist auch in der Hauptstadt bekannt. So begrüßten mich an diesem Tage meine Studenten, die deswegen zu uns gefahren sind. So konnte man – wie es gesagt wird – keinen Nadel in der Kirche fallen lassen. „Menschen, öffnet eure Augen / sehet was zugegen ist“ klingt in den Minuten der Heiligen Kommunion, das Lied stammt aus dem Gesangbuch Ladislaus Clementis Gesangbuch „O süsser Jesu“ auch heutzutage bekannt Viele, die hiesigen Deutschen, und die die alte Heimat wieder besuchen – singen wir gemeinsam das bekannte Lied. Draussen –

während der Prozession – giesst der Regen, am Ende der Heiligen Messe brechen die Sonnenstrahlen die Wolken wieder durch.

Nach der Messe nehmen die Fernsehreporter ein Gespräch mit Imre Ritter auf, sie bitten ihn, jetzt soll er über die Zukunft der hiesigen Deutschen sprechen. Der Präsident der Selbstverwaltung antwortet klug: ohne Vergangenheit kann man keine Zukunft bauen! Danach besuchen mich heimkehrende Deutschen aus der Neuen Heimat das Franz Riedl Heimatmuseum. Vizepräsident Andreas Feldhoffer bringt auch seine Freunde mit. „Dieses Tischtuch habe ich im vorigen Jahr geschenkt.“ spricht mich Frau Konkoly, Maria Niedermeyer an. Jetzt schenkt Sie uns Inflationen – Geldscheine aus dem Jahre 1945–46 für uns, sie hat es 55 Jahre lang aufbewahrt, jetzt nach Hause gebracht, dass es auch andere Besucher sehen sollen.

Sie verabschieden sich mit der Bitte, wir sollen wieder Nachmittag in der Deutschen Messe treffen, dort können Sie sich auch Deutsch aussingen. Es ist siebzehn Uhr. Nach der Messe sind wir ungefähr 140 Leute im Rathaus im grossen Saal zu einem Gespräch zusammengekommen, die Deutsche Minderheitsverwaltung bewirtet die Gesellschaft. Imre Ritter erwähnt wieder in seiner kurzen Grussrede – Vergangenheit und Zukunft gehören zusammen. Die vorige Aufgabe war die Wiederherstellung der Stationen des Kalvarienberges.

Jetzt müssen wir die Umgebung weiter verschönern, und die Kapelle aus dem Jahre 1817 – gestiftet von Jakob Kreis wiederaufbauen. Dies kann in authentischer Form geschehen, das Heimatmuseum besitzt ein sehr schönes Bildmaterial dazu. Es entstehen aber auch neue Traditionen, es haben sich nämlich zum fünften Male die hiergebliebenen und vertriebenen Deutsche versammelt. Mit gutlautenden Gesprächen wird die Vergangenheit neu belebt, und Sie glauben daran, die Kapelle des Jakob Kreis wird wieder aufgebaut. Wenn es gelingt, dann versammeln sie sich zuerst nach der Deutschen Messe am Kalvarienberge, und danach wird das Freundschaftstreffen veranstaltet. Sie glauben daran, ohne Vergangenheit kann man keine Zukunft bauen!

Josef Ladislaus Kovács

